

Sygn. akt. II Kp 330/16

POSTANOWIENIE

Dnia 23 listopada 2016r.

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie Wydział II Karny w składzie :

Przewodnicząca: SSR Danuta Raś

Protokolant: Katarzyna Czaplicka

po rozpoznaniu w sprawie o czyn z art. 284 § 2 k.k.

na skutek zażalenia pełnomocnika pokrzywdzonego (...) sp. z o.o. zs. w D.

w przedmiocie odmowy wszczęcia dochodzenia

na podstawie art. 465 § 2 k.p.k. w zw. z art. 329 § 1 k.p.k. i art. 437 § 1 k.p.k.

postanowił :

uwzględnić zażalenie pełnomocnika pokrzywdzonego (...) sp. z o.o. zs. w D. z dnia 18 sierpnia 2016r. na postanowienie zatwierdzone przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Dzierżoniowie w dniu 3 sierpnia 2016r. sygn. akt PR 1Ds 590/2016 w przedmiocie odmowy wszczęcia dochodzenia i uchylić zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 25 lipca 2016r. zatwierdzonym przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Dzierżoniowie w dniu 3 sierpnia 2016r. sygn. akt PR 1Ds 590/2016, odmówiono wszczęcia dochodzenia w sprawie przywłaszczenia w dniu 30 maja 2016r. w D. przez D. K. pieniędzy pobranych tytułem zapłaty za towar od M. M. w kwocie 896,53 zł. i do dnia dzisiejszego nie zwrócił pomimo wielokrotnych wezwań do ich zwrotu, czym działał na szkodę zawiadamiającego w wysokości 896,53 zł. tj. o czyn z art. 284 § 2 k.k. - wobec uznania, iż brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia.

Pełnomocnik pokrzywdzonego - (...) sp. z o.o. zs. w D. - zażaleniem z dnia 18 sierpnia 2016r. zaskarżyła przedmiotowe postanowienie kwestionując zasadność wskazanej w zaskarżonym postanowieniu podstawy odmowy wszczęcia dochodzenia i wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz wszczęcie dochodzenia.

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Dzierżoniowie przekazując pismem z dnia 30 września 2016r. powyższe zażalenie do rozpoznania Sądowi, wniósł o utrzymanie w mocy zaskarżonego postanowienia.

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu decyzja podjęta przez prowadzącego postępowanie wymaga ponownego rozważenia. Nie można zgodzić się bowiem ze stwierdzeniem, że w sprawie brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia, gdyż już w świetle zawiadomienia i protokołu przesłuchania A. R., w świetle zeznań świadka P. A. oraz dołączonych do akt sprawy dokumentów w postaci dowodu dokonanej przez M. M. wpłaty KW (...), pokwitowanej czytelnym podpisem przez D. K., bezskutecznych wezwań do zwrotu zabranej kwoty - podejrzenie, że doszło do popełnienia przestępstwa jawi się jako uzasadnione (art. 303 k.p.k.).

Zważyć przy tym nadto trzeba, że informacje podawane przez D. K. w drodze rozpytania funkcjonariuszowi Policji jakoby nie miał zamiaru przywłaszczenia pieniędzy powierzonych mu od kontrahenta spółki (...), a pieniądze te po prostu zgubił, o czym miał zawiadomić swojego przełożonego w dniu przekazywania dokumentów i samochodu – pozostają w sprzeczności z całym zebrany na tym etapie postępowania materiałem dowodowym i determinują konieczność traktowania ich nie inaczej niż jako linia obrony tegoż przed postawieniem mu zarzutu przywłaszczenia powierzonych mu pieniędzy. Tym bardziej, że D. K. unikał kontaktu nie tylko z pokrzywdzonym, ale także spodziewając się (jak poinformował) „wizyty lub telefonu z Policji, wiedząc o zamiarze złożenia zawiadomienia o przywłaszczeniu pieniędzy” – nie odbierał ani korespondencji do niego adresowanej ani kierowanych do niego połączeń telefonicznych.

Powyższych ustaleń nie może podważać okoliczność, że po ujawnieniu faktu przywłaszczenia, w obliczu postawionego mu ultimatum tj. zagrożenia zawiadomienia organów ścigania o popełnionym przestępstwie, D. K. wpłacił na rzecz pokrzywdzonej spółki kwotę 330 zł stanowiącej zaledwie ¼ kwoty mu wpłaconej i to po upływie miesiąca od momentu, kiedy realizował się obowiązek zwrotu całej kwoty. Stanowiska takiego nie może zmieniać też fakt, że po złożeniu zawiadomienia

o popełnieniu przestępstwa w dniu 24 czerwca 2016r. i licznych próbach nawiązania przez funkcjonariusza Policji kontaktu z D. K., w tym wezwań do stawienia się, dwa dni przed rozpytaniem, tj w dniu 9 września 2016r. wpłacił na rzecz pokrzywdzonej spółki – kwotę 200 zł.

Podsumowując powyższe, w ocenie Sądu, wbrew stanowisku prowadzącego postępowanie, w niniejszej sprawie zachodzi uzasadnione podejrzenie, iż D. K. powierzone mu przez klienta pokrzywdzonej spółki z.o.o (w imieniu której działał) pieniądze włączył do swojego majątku. Niewątpliwie takie same podejrzenie zachodzi co do tego, że towarzyszył mu zamiar zachowania tych pieniędzy dla siebie, zamiar włączenia ich do swojego majątku. Wydaje się wszak, że zamiar ten uzewnętrzniał poprzez bezprawne zatrzymanie tych pieniędzy, poprzez nie rozliczenie się z nich w sposób ustalony z pracodawcą i niezwrócenie ich w najmniejszej nawet części - do czasu ujawnienia tego faktu przez pracodawcę, niezwrócenie ich w pełnej kwocie - pomimo wezwania do ich zwrotu po rozwiązaniu z nim stosunku pracy oraz poprzez unikanie kontaktu z pracodawcą, w tym też przez porzucenie pracy.

Tak więc w ocenie Sądu tak ujęta analiza zebranego dotychczas w sprawie materiału zebranego w sprawie prowadzi do wniosku o przedwczesności rozstrzygnięcia. Dlatego też niezbędne stało się uchylenie zaskarżonego postanowienia, gdyż sprawa wymaga wszczęcia postępowania, celem przeprowadzenia postępowania dowodowego, umożliwiającego prawidłowe rozstrzygnięcie sprawy.

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność